אבל מעלה מי' דברי הכל פטור – **But** if he threw the object (from a טפחים to a רה"ר passing through a רה"ר higher than 10 טפחים everyone (חכמים and the הכמים) agrees that he is פטור.

Overview

One of the תולדות of מלאכת הוצאה is the act of passing an object from one רה"י, when both רה"י, when both רה"ר are on the same side of a רה"ר, and the space between the two is a רה"ר. For example two adjacent porches - that are not touching each other - that protrude over the street, and the space between them is over a - רה"ר.

The משכן מודלה מושיט was in the משכן. There were four wagons that were used to transport the משכן of the משכן. These four wagons, when they were to be loaded by the לויים, were in the רה"ר in a specific manner. The wagons faced the flow of traffic, two wagons on the left side of the street one in front of the other in the direction of traffic, and the other two parallel to them on their right also facing the direction of traffic one in front of the other. Like two double parked cars.

The לויים picked up the קרשים from the רה"ר, were they were lying behind the wagons, and placed them first on the rear wagon(s), the one(s) closest to them. (This is where we find משכן in the משכן לויים picking up the קרשים picking up the דה"ר and placing them on the wagons, which is a "רה"ר. Each wagon was 10 טפחים high and more than ד' על ד' טפחים.)

Once the rear wagon was loaded, the לויים loaded the front wagon from the rear wagon, passing the קרשים from the rear wagon to the wagon in front of it. The קרשים were never passed to the wagon parallel to it, only to the one in front. The קרשים were always passed hand to hand from one wagon to the next, never thrown.³ Each wagon as mentioned was a רה"י, and when the ילוי passed the board from one wagon to the one in front he passed it from a רה"י over a רה"י, which is the small area between the wagons.

The גמרא discusses whether throwing חייב ורך דרך לרה"י לרה"י לרה"י לרה"י לרה"י לרה" is also חייב, because we learn it out from משכן, or it is פטור, because in the משכן there was only זורק and not זורק, and זורק ממושיט לא ילפינן.

¹ There is a gloss (from a commentary) that this תוספות belongs on דף די עמוד בי.

 $^{^2}$ See מלאכת הוצאה that by מלאכת even the תולדות have to be in the משכן.

Either not to break them רשייי ד,ב דייה זורק, or because they were to heavy רשייי צו,א דייה שכך, etc.

⁴ See תוסי ד,א דייה דרבי עקיבא

Our תוספות will discuss what is the דין if the act of מושיט over the רה"ר occurred at a height of less than 10 טפחים high from the street level⁵. In the the act of טפחים was above 10 טפחים high, because the wagons themselves were 10 טפחים high. The question is, do we learn out a מושיט that is less than 10 משכו high, from the משכן where it was above 10 אפחים high, and he is חייב, or do we say, that we do not learn it out and he is פטור.

תוספות attempts to resolve this question, by analyzing the words of the גמרא in the inquiry of רבא as to the nature of the מחלוקת between מחלוקת and the חכמים, when one is זורק מרה"י לרה"י. According to the first version ר"ע and the הכמים argue only למטה מי', but למעלה מי' the גמרא concludes that דברי הכל פטור ודכ"ע לא ילפינן זורק ממושיט.

says that seemingly the גמרא could have just as well concluded that ממושיט, so we must say that the reason why the גמרא concludes that כ"ע פטור דלא ילפינן זורק פטור דלא ילפינן, is 6 because if כ"ע ילפינן זורק ממושיט, why then do the הכמים hold that זורק למטה מי', למטה מי' פטור should be הייב just as מושיט is 'הייב למטה. Therefore we must say that כ"ע זורק פטור and therefore, סברי דלא ילפינן זורק ממושיט.

This explanation of the conclusion of the גמרא is valid only if we hold מושיט , however if we hold that מושיט פטור למטה, then the question still remains why didn't the גמרא conclude דכ"ע ילפינן זורק ממושיט, since then there would be no problem why the הכמים don't learn out זורק ממושיט למטה מי', because מי'.

rebuts this reasoning, saying there is a reason why the גמרא, concludes פטור or אבל למטה מי' ד"ה פטור, which has nothing to do whether פטור פטור למעלה is זורק that states clearly that there is a משנה that states clearly that 'מי, so therefore it is obvious, why the גמרא cannot conclude that למעלה מי everyone holds that זורק חייב, in contradiction to the משנה.

then continues to bolster his refutation of this proof, based on the idea that מושיט is only הייב, when the two רה"י are בדיוטא אחת, adjacent to one another on the same side of the רה"ר, and not when they are זו כנגד זו, on opposite sides of the street, thereby nullifying the proof, because even if מושיט חייב למטה מי' ב"ה the גמרא could still have concluded אבל למעלה מי' ד"ה חייב למטה מי בינן זורק ממושיט, in a case of דיוטא אחת and the מחלוקת between ר"ע and the בזו כנגד זו is חכמים.

יש להוכיח קצת מכאן – We can partially prove from this statement

⁵ See 'Thinking it over' #3 at the end of the תוספות. ⁶ See 'Thinking it over' #2 at the end.

רה"י to a רה"י from a מושיט from a מושיט from a רה"י through a רה"ר, less than 10 טפחים high from the floor of the הייב, is הייב.

פטור במצא לומר פטור – for if you will say that he is פטור,

'משכן מושיט למטה מיינו במשכן שלא – because we do not find in the משכן, a case of טפחים less than 10 מפחים.

Then there is a difficulty, namely,

כך - for if this is so that פטור למטה מי' is פטור למטה מי',

should have said here that בכרי הכל חייב - the גמרא should have said here that if however the object was thrown above 10 טפחים, everyone says that he is

זורק ממושיט – because we learn the case of זורק throwing an object from a רה"י to a רה"י through a רה"ר למעלה מי' from מושיט, that just like מושיט is למעלה מ' דברי הכל to say that גמרא א so is זורק, and what compels the גמרא to say that למעלה מ' דברי הכל , when it could have said מטור, and nothing would be affected. This is a good question if we would assume that פטור למטה מי' a מושיט,

'אבל עתה דמושיט חייב למטה are now willing to assume what תוספות is setting out to prove, namely that הייב is הייב even למטה מי' we can well understand why the גמרא concludes למטה מי' ד"ה פטור דלא ילפינן זורק ממושיט, because if חייב למטה מי' is 'חייב למטה,

אז לא מצי למימר – then it is well understood that the גמרא cannot say that זורק higher than 10 טפחים, everyone says that the זורק is אייב, because we learn out זורק from מושיט,

דאם כן למטה מי' מאי טעמא פטור זורק – for if the foregoing is true that we learn out זורק from מושיט in a case of higher than 10 טפחים, that he is חייב, what is the reason that the הכמים say that a 'פטור ודרך רה"י דרך רה"י דרך רה"ר למטה מי'. he should be חייב even if they do not hold of קלוטה, he should be חייב by זורק למטה מי' because we learn it out from מושיט, just as we learn it out למעלה מיל. Therefore the גמרא must conclude אבל למעלה מי' ד"ה פטור דלא ילפינן זורק אם so we understand why the הכמים because the הייב למטה מי' is מושיט is פטור is זורק למטה מי', because the הכמים (and ר"ע) hold that we do not learn out זורק ממושיט neither למטה מי' nor למעלה מי'.

מוספות continues to say and explain himself, why he said that we can (only) partially prove it, when now it seems like a conclusive proof.

חייב למטה is מושיט **however it is not a** conclusive **proof** that חייב למטה

גמרא for the גמרא could not have said – דלא מצי למימר דלכ"ע ינלפנין זורק ממושיט that everyone holds that we learn out זורק from מושיט,

This question, "why the גמרא did not actually say this", formed the basis of תוספות proof, but there is another explanation why the גמרא chose not to say it,

גמרא בהזורק (בו,א) אמרא - for if the גמרא would say so, we would have another difficulty, from that which learnt in a פרק הזורק.

"היו שתיהן בדיוטא אחת" – "if both porches were in the same side" of the רה"ר.

"הזורק פטור והמושיט חייב" – "one that throws it from one porch to the other passing over the רה"ר, but the one who passes it from one porch to the other is חייב",

סתם משנה אלמא לא ילפינן זורק ממושיט - so we see that this סתם holds that we do not learn out גמרא, so if the גמרא here were to conclude אבל למעלה מי' ד"ה חייב , then the question would arise

according to whom would the משנה in הזורק be correct, since we would have said here, that *everyone* agrees that we learn out זורק ממושיט, that would be in direct contradiction to the הזורק which holds clearly that we do not learn out זורק ממושיט.

In conclusion: the reason why the אמל מול מורק וורק דילפינן וורק ממושיט למעלה מי' ד"ה חייב דילפינן וורק אמושיט מורק וורק המושיט הוא hold that הכמים hold that הייב אורק המושיט וורק ממושיט (when they should have said that he is הייב, since we are learning out פטור למטה מושיט מושיט is מושיט הייב למטה מי' הייב למטה מי' מושיט is מושיט וורק מושיט אבל למעלה מי' ד"ה חייב מורץ מושיט is because it would be in direct contradiction to אילפינן זורק ממושיט.

תדע – I will prove it to you so **you will know** that the reason the גמרא did not say אבל למעלה מי' ד"ה חייב or not, אבל למעה מי' ד"ה חייב למטה מי' ד"ה חייב למטה מי' ב"ה חייב למטה מי' ד"ה ח

'דהא כי נמי דמושיט חייב למטה - for even if we would say that מושיט is 'הייב למטה הייב למטה הייב למטה מי

גמרא זורק ממושיט - the גמרא still could have said that everyone agrees that we learn out זורק, and there would be no problem why the הכמים hold that 'פטור is למטה, since we learn out זורק ממושיט, he should be n, this is no question because in truth -

and were the מהלוקת to be talking about the two רה"י being **on** the same side of the דין, then the two מהלוקת would be (even) according to the הכמים

"טפּחים בין למטה מי' בין למעלה שי - whether it passed over the רה"ר below 10 ספּחים \mathbf{or} above 10 טפּחים, in either case

דברי הכל חייב – everyone would agree that he is הייב, because we are learning out פטור, so why do the הכמים argue and say that he is?

ו מפחים מיים מיים היים ופליגי למטה מי' בזו כנגד וו – and they argue below 10 מפחים in a case where the two רה"י were not adjacent to each other, but one opposite the other, in such a case we can not say to learn out זורק ממושיט, because מושיט itself is only חייב בדיוטא מחל מחל מחל מושיט אחת.

דמר דמר כמי שהונחה דמר – That one master – רבי עקיבא – holds that we say קלוטה כמי שהונחה קלוטה מחל and he is הוצאה מרה"י because of הוצאה מרה"י, לרה"ר

ומר סבר לא אמרינן – and the other masters – the הכמים – hold that we do not say פטור, and therefore he is , פטור,

We see that even if we hold that מושיט is 'הייב למטה, we still would have been able to say מהלוקת, and there would be no problem for the מחלוקת would be in a case of מושיט itself is, and therefore the הכמים can hold that זורק

מרה"י דרך הה"י לרה"י זרך מושיט is מרה"י מושיט are both מושיט וזורק and קלוטה are both מושיט in a case of זו כנגד זו.

If so, why then did the גמרא have to say אבל למעלה מי' ד"ה פטור דלא ילפינן זורק ממושיט, when we could have said just as well that ד"ה הכל דילפינן זורק,

גמרא זורק ממושיט - אלא דלא מצי למימר אלא - but the גמרא - bat the אמר could not have said that everyone agrees that we learn out זורק ממושיט, because even though we would not have the problem of 'זורק למטה מי' as explained above, nevertheless he does not say ילפינן זורק ממושיט,

משנה בתני' הזורק משנה – because of the הזורק וורק that states clearly that זורק that states clearly that זורק וורק אורק הדר לרה"י דרך רה"ר מה is זורק is אורק ממושיט הייב, דילפינן זורק ממושיט.

בסמוך – and according to what we will shortly explain – there is also another good reason that the גמרא – there is also another good reason that the גמרא does not say it in this manner, i.e. that ממשלה מי' ד"ה חייב דילפינן זורק ממושיט.

Summary

'מושיט הייב למטה מושיט הייב למטה from the fact that the גמרא toncluded אבל, instead of saying אבל, instead of saying אבל, because if we would say the latter we would have the problem why the הכמים say . פטור.

תוס' concludes that in reality we would have no problem if we would say למעלה מי' ד"ה חייב, and therefore the real reason why the גמרא does not say למעלה מי' ד"ה חייב, is not to contradict the הזורק משנה, that states clearly that הזורק.

Thinking it Over

- 1. מושיט הייב למטה מי' begins by saying, we can partially prove that מוספות, later תוספות refutes his proof. What was 'תוספות thinking in the beginning; if he knew of the refutation, then there is no proof at all, and if not, why is it only a partial proof?
- 2. 'מעלה מי' פטור bases his proof on the issue why the גמרא said למעלה מי' פטור, when it could have said למעלה מי' חייב; granted the גמרא could have said either one, but it chose one, so what is the 'Proof'?

_

 $^{^{7}}$ תודייה דאמרינן

- 3. תוס' is discussing whether פטור מושיט למטה מיים. How is it possible to be a מושיט למטה, since you are in a רה"י which by definition has walls or a height of 10 טפהים (like the wagons in the משכן), so when you extend your hand from the למעלה מי', you are automatically?
- 4. In 'תוס' refutation of the proof there are two parts: one begins ומיהו אינה (because of the משנה and later 'תוס, (because of the משנה, (because of זו says), (because of תוס'). Hoe does one distinguish between these two aspects of 'תוס' refutation?